तया दुहित्रा सुतरां सवित्री स्फुरत्प्रभामण्डलया चकाशे ।
विदूरभूमिर्नवमेघशब्दादुद्भिन्नया रत्नशलाकयेव ॥२४॥
दिने दिने सा परिवर्धमाना लब्धोदया चान्द्रमसीव लेखा ।
पुपोष लावण्यमयान्विशेषाञ्ज्योत्स्नान्तराणीव कलान्तराणि ॥२५॥
तां पार्वतीत्याभिजनेन नाम्ना बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव ।
उ मेति मात्रा तपसो निषिद्धा पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम ॥२६॥
महीभृतः पुत्रवतो ऽपि दृष्टिस्तस्मिन्नपत्ये न जगाम तृप्तिम् ।
अनन्तपुष्पस्य मधोर्हि चूते द्विरेफमाला सविशेषसङ्गा ॥२७॥
प्रभामहत्या शिखयेव दीपस्त्रिमार्गयेव त्रिदिवस्य मार्गः ।
संस्कारवत्येव गिरा मनीषी तया स पूतश्च विभूषितश्च ॥२८॥

---

24. Per hanc filiam, radiante lumine cinctam, magis splendebat genitrix, veluti post recentium nubium fragorem surculo gemmeo emicante splendet *Vidúrae* montis solum.

25. Illa postquam orta erat, in dies crescens, pulcherrima membra alebat, veluti lunae linea novis augetur partibus, novo lumine praeditis.

26. Illam, propinquis caram, propinqui nomine gentilicio Párvatím appellarunt: postea, quia a matre verbis ,,Heus! ne *facias*!" a castigationibus prohibita erat, pulchra facie praedita nomen Uma adepta est.

27. Oculus Montis, quanquam alios filios habentis, in hac filia haud satiabatur: nam apum examen, etsi innumeri flores verno tempore floreant, praecipue *Manjiferae* adhaeret.

28. Ut lucerna flamma eximie splendente, ut coeli via flumine triplici, ut homo sapiens sermone ornato, ita ille hac filia et clarus reddebatur et decoratus.